

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE
se primesc în biroul administrației (strada Poplăci nr. 15).
Un sir garmond prima dată 14 bani, a doua-oară 12 bani,
a treia-oară 10 bani și timbru de 60 bani

Teatru românesc.

Așa credem, că toți cetitorii nostri vor fi știind, că între alte însotiri culturale avem și o însotire pentru teatru, numită: *Societatea pentru adunarea unui fond de teatru român*.

Adeca să societatea aceasta, care e veche și are un fond de bani destul de însemnat, urmărește scopul, ca cu timpul să intemeieze în mijlocul poporului nostru *teatrul românesc*. Si aci trebuie să facem luători aminte pe iubiții nostri cetitori, să nu-și închipuiască, că societatea aceasta cu banii ce-i are, va zidi în vre-unul din orașele noastre un mare teatru, unde vor umbla și se vor desfăta domnii și doamnele în haine de mătăsă.

Doamne păzește! Această societate voește să intemeieze teatru mai mult pentru țărani și oamenii dela țeară, în un chip potrivit (d. e. prin o trupă de teatraliști umblători din ținut în ținut) așa, ca tot poporul roman să se împărtășească de plăcerile și binefacerile culturale-naționale ale teatrului.

În privința aceasta eată ce scrie vrednicul secretar al acestei însotiri, dl Vasilie Goldiș, profesor în Brașov:

„La intemeierea teatrului românesc nu va trebui să avem în vedere atât clasa cultă a poporului nostru, ci mai vîrstos va trebui să luăm în seamă țărâimea noastră, căci ea este temelia noastră națională, întărirea culturală este condiția cea mai de frunte pentru existența (viarea) noastră, ca națiune, română.”

FOITA.

Poesii populare.

Din Felfalău (pe Murăș).

Culese de David Cengher, iunie.

Cântă cuci pe cetate
Vine-mi vremea să măcate,
De cătane nu măș teme,
Da trei ani și lungă vreme
Să trăesc între străini
Cum trăește iarba 'n spini,
Să-mi las dragul meu de sat
Să trăesc tot cu bănat.

Cătanire-aș fără frică
De 'mi-ar fi drăguța mică,
Dar' drăguța-i mărișoară
După voinici stă să moară,
Stăi mândra și nu muri
Că eu eară voi veni.

Aceste le-am aflat de bine să vi-le spunem, iubiți cetitori și țărani români, despre însotirea teatrului românesc, din prilejul, că acum de curând a ieșit în tipar *anuarul* acestei societăți, adecă darea de seamă despre starea însotirii de pe anul trecut.

Din această dare de seamă vedem, că societatea, având o cîrmuire bună, înaintea bine și pe sigur, așa, că nu mult va trece (să zicem 6—7 ani), până ce scopul ce-l urmărește ea, va fi ajuns.

În anuar aflăm apoi între altele și o adunare de date (conspect) interesante despre mișcarea teatrală la noi în anul trecut 1899, adunate de secretarul Vas. Goldiș. Se înșiră adecă toate locurile, în cari s'a jucat teatru în anul 1899, arătându-se cine a aranjat teatru și piesele ce s'a jucat, fiind conspectul însotit de observări potrivite.

Din această adunare de date sau conspect, se vede, că poporul nostru iubeste teatru și din an în an simte tot mai multă placere pentru reprezentării teatrale. Pe când în anii trecuți reprezentăriile erau mai puține, vedem că în anul trecut s'a dată prezentării în 73 locuri, jucându-se 101 de piese. Si, ceea-ce e asemenea imbucurător, în mai mult de jumătate, adecă în 38 de locuri, aranjatorii au fost țărani români. Cele-lalte reprezentării au fost date de me-seriași, tinerime dela școale, reuniuni etc.

Lucerile aceste ne îmbucură foarte mult, de oare-ce vedem în ele un bun semn al înaintării țărăni români pe terenul culturii și al deșeptării.

Înainte, iubiți țărani, pe această cale! Aranjați la sérbători mari și adăunumite prilejuri reprezentării teatrale,

Că de-a fi lumea în pace
Eu la tine măoi întoarce,
Da de-a fi vre-o răutate
Merge-oi mândră mai departe
Tie 'ti-oi trimite carte
Pe tuspatru cornurele
Scrisă-'n lacrămi de-ale mele.
Dar' de-oi trece Dunărea
Mă poți mândro tot cântă
Că nu știu oi mai 'nturnă,
Că nădejdea dela mine
Ca un fir de păr subțire.

Strigă Neamțu cu-a lui gură
Să stau oblu sub măsură
Și eu și strig lui aşa:
Că mai oblu nu pot sta
De cum mă făcut maica,
Strige Neamțu cum a vrea
Eu oi sta cum oi putea.

Haida mândro până la cruce
De vezi Neamțu cum mă duce,
Mă duce tot pe cărare

și până-când însotirea noastră de teatru va da un eveniment mai mare acestei mișcări. Lucrați și pe acest teren, ca și pe altele, căci spre binele vostru o faceti.

Dl V. A. Urechiă și studenții ardeleni.

Cu acest titlu „Tribuna” în nrul seu din urmă scrie următoarele:

În luna aceasta dl V. A. Urechiă, distinsul și desinteresatul apostol al romanismului, sărbăndu-și aniversarea de 50 ani, de când a luat condeul în mâna pentru apărarea intereselor naționale și culturale ale neamului nostru, studenții români transilvăneni, dela universitatea din București și-au ținut de patriotică datorie a exprimă venerabilului luptător, prin o scrisoare de felicitare, omagiile lor de admirăriune și mulțumire pentru energia și demnitatea ce a desfășurat în toată viața sa de până aici, în lupta pentru ameliorarea stării nemorocite a Românilor asupriși de pretutindeni. Ilustrul magistru a binevoit a răspunde din Sinaia, unde se află de câteva zile, dlui Septimiu B. Mureșan, student universitar și secretar al Ligei culturale, prin o scrisoare, în care recomandă tinerilor de azi bărbăția și eroismul măreților figuri ale istoriei noastre: Horia și Iancu, pentru realizarea idealelor noastre naționale.

Eată scrisoarea:

„Scumpe dle Mureșan!

Mulțumesc d-tale și prin d-ta tuturor semnatarilor scrisorii și cărții ilustrate dela 26 Maiu trecut.

Să n'am gând de înturnare,
Mă duce tot pe rozor
Să n'am gând să mă 'nsor,
Să mă duce tot la deal
Să nu mai știu de Ardeal,
Să mă duce tot pe munți
Ca și mândra 'ti-o uită.

Frunză verde și eară verde
Om la om trage nădejde,
Numai eu și mândruță
Nu ne tragem nădejdea,
Că nădejdea ne-am luat
Când pe mine mă jurat,
Mă jurat jurămēnt greu
Mândra mai moare de el.

Mă băgat mândra la pîră
Că n'am fost să-mi dee gură,
De mă băga și la lege
Eu la ea tot n'o mai merge,
Frunză verde ruptă-n trii
Eu cunosc voea mândrii,
Ea cu mine s'ar iubă,
Nu cutează a vorbi.

Gorunul lui Horia adumbrește mormântul lui Iancu. Ambele aceste nume ne amintesc tuturora datoria ce avem de plătit către națiunea română. Cincizeci de ani de muncă, cu condeiu, nu merită laudă, dacă în ei vezi găsi abatere dela calea națională. Cât voiu mai trăi (și boala îmi spune că nu mult) voiu căuta lângă voi, tineri, să lucrez pentru patrie și națiune. Vă îmbrățișez, etc.

V. A. Urechiă.

Dela congresul Ligei. Duminecă și Luni s'a ținut în București congresul »Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor«, la care au luat parte delegații despărțimentelor de prin toate părțile României și o mare mulțime de public. S'a făcut dare de seamă despre lucrarea Ligei dela congresul ultim până la cel de Duminecă și s'a luat măsuri pentru ca Liga se poată lucra pe viitor cu mai multă îsbândă întru ajutorarea fraților apăsați de stăpânirile străine. Frumos a fost raportul secretarului S. B. Murășan despre activitatea Ligei și despre lucrările ce are să le îndeplinească de aci înainte. Într'un loc raportul acesta sună astfel: »Rotiți-vă ochii în jurul României libere și independente — dlor delegați — și nu veți putea vedea decât Români îngenunchiați sub iataganul turcesc în Macedonia, Români îngroziți de urgia crucei muscalești în răpita Basarabie, Români — martiri Români — peste Carpați... etc.

Toți căi au luat parte la acest congres erau pătrunși de o singură jale și de un singur dor: jale pentru viață chinuită a fraților de sub stăpânirile străine și dorul de a putea să le tindă ajutor și îmbărbătare. Stăpâniți de acest dor au luat între altele hotărire, ca în adunări și prelegeri membrii Ligei să facă cunoștuțe și tinerilor din România suferințele fraților lor și astfel să-i atragă și pe ei în cercul Ligei și umăr la umăr să lucreze pentru frații asupriți.

PROCESUL PENTRU IANCU. Ni-se comunică faptul, că procesul intentat tinerilor universitari români Scurtu, Steer și Novacovici, pentru depunerea unei cunune pe mormântul lui Iancu, va fi per tractat de nou la tribunalul regesc din Deva, în ziua de 26 Iunie nou. Noua per tractare se face în urma apelului făcut din partea acuzaților.

Pe bani. Din »Zastava« aflăm, că consiliul comunal din Budapesta a oferit comunității parochiale sârbești din capitală un ajutor anual de 1000 cor. cu condiția însă, ca în școalele poporale ale comunității să se propună studiul religiunii în limba maghiară!

Comunitatea imbecilă să declarată gata a primi ofertul, dacă magistratul va conceda, ca religiunea să se propună alternativ ungurește și sârbește și nu exclusiv ungurește.

»Zastava« dojenește aspru și cu drept, cuvînt pe matadorii comunității parochiale sârbești din Budapesta și provoacă consistorul sârбесc din Buda a-i aduce la minte.

La acestea »Tribuna« adaugă: Dreptate are »Zastava«. La minte ar trebui aduși toți aceia, cari pe bani își vînd conștiința și drepturile limbii naționale.

SCRISORI.

Adunare de invățători.

Murășului, Maiu n.
Despărțemîntul »Alba-Iulia« al Reuniunei invățători români gr.-cat. din arhiepiscopie și-a ținut adunarea generală de primăvară Duminecă, în 20 Maiu a. c., în frumoasa și înfloritoarea comună Benic. Zi de sărbătoare a fost aceea pentru invățătorii acestui tract, cari s-au prezentat în număr complet, ca niciodată până acum, și zi de sărbătoare pentru inteligență și poporul din Benic și jur, care atâtă căldură a arătat causei noastre făcîndu-ne o primire frumoasă. Răspunsurile la sf. liturgie le-a executat

corul improvisat al învățătorilor, cu multă precisiune, fiind biserică ticsită de popor. La sfîrșitul liturgiei preotul local, dl Amos Frâncu, prin insuflare și călduroase cuvinte a arătat poporului scopul întrunirei; ear' dl N. Dușa, învățător în Alba-Iulia, prin cetirea predicei foarte potrivită și bine lucrată, școala face pe omul om și altoiul pomul pom a arătat însemnatatea și fructul ce-l aduce școala română poporului.

Înălță după finirea sf. lit. s'a început esamenul cu elevii școalei din Benic. Sala destul de mare era plină. Succesul și critica esamenului s'a reoglindat în cuvintele frumoase ale președintelui Reuniunei Ioan Pampu, inv.-primar în Alba-Iulia, rostite într-un lung toast pentru iubileul de 25 ani al dlui Nic. Bătăcuiu, învățător la școala din Benic. Aceasta imediat îi răspunse: »Sunt vesel și mă simt încă tare...« Din vorbirea de deschidere, în care s'a arătat cauza scrisă pe steagul ce are să-l desfășure Reuniunea...« precum și din tactica cu care a condus dl Ioan Pampu ședința, s'a văzut zelul tineresc și interesul ce-l are pentru înflorirea Reuniunei. Cu multă mulțumire amintesc și ființa de față a dlui Ioan Hulea, preot în Galda-de-jos; Enea P. Bota, preot în Șard; Ioachim Totoian, preot în Micești; Ciriac Rațiu, preot în Oiejdrea și Amos Frâncu, preot în Benic. Durere însă, că n'au fost și alții preoți. Oare până când va rămâne preoțimea noastră tot departe de aceia cu cari mâna în mâna trebuie să lucre? Înălță după deschiderea adunării președintele aduce la cunoștință, că din incidentul iubileului de 25 ani al Escoletelor Sale Dr. Victor Mihályi de Apșa, patronul Reuniunei, și la onomatistica neobositului director preparandial și președinte al Reuniunei archidiocesane, p. on. domn George Muntean, cum îl numesc în provință »tata invățătorilor« — li-a espedat căte o telegramă de felicitare. După aceea tinérul și zelosul notar al Reuniunei George Spătăcean dă cetire căldurosului răspuns al Escoletelor Sale bunului nostru Metropolit, în care imploară binecuvîntare și dar de sus invățătorilor din tractul Alba-Iulia, ceea-ce adunarea ia la cunoștință cu un întreit »să trăească«.

Neamțu din sat m'o luat
Si-n cetate m'o băgat,
Sub steag roșu m'o jurat,
Sub steag roșu de mătasă
Trei ani să nu viu acasă,
Si m'o jurat către soare
Să n'am nici o sărbătoare
Nice Paști și nici Rosale,
Nici Crăciun că e mai mare.

Leagănă-se frunza 'n vînt
Eu mă leagăn pe pămînt,
Cântă pasarea cu jale
De săraci zilele mele:
Una-i bună, zece rele.

De s'ar paste fetele
Pe coaste ca caprele,
Toată ziua n'aș lucra
Tot la capre aș umbla

Pe Murăș și pe Câmpie
Nu-i mândră să-mi placă mie,
Numai pe Tîrnava-mică
Am o mândră ibovnică.

Viu mândrușo, oi veni
Numa atâta-oi zăbovi
Murgu de l-oï potcovî
Cu potcoave de aramă
Să nu dau la poduri vamă,
Să gândească că-s cătană.

Din Budurlău.

Culese de George Rad, june.

Rele's maică frigurile
Da mai rele's dragostile,
De friguri bei și mănânci
Da de dragosti rău te strici,
Din friguri mama te scoate
Da din dragosti nu te poate,
De friguri popa cetește,
De urât nu pomenește.
Mare rău și dragoste
Cine-apucă o învăță,
Că și eu o am învățat
Să de-un an în primăvară
Stă doru să mă omoară.

Și-aș fi bucuros cătană
De-ar fi pușca de tocana
Pătrântașu plin de zamă.
Și-aș fi bucuros răgută
De-ar fi pușca de cucută
Pătrântașu plin de urdă,
Curelele de răchită
Pătrântașul plin de pită.

Din Frâua.

Culese de Isidor Dopp.

Bate vîntu prin pădure
Rupe meri și rupe prune,
Printre ei rupe și fagi
Și desparte oameni dragi,
Cin' ne-o despărțit pe noi,
Bădițo, pe amêndoi,
N'aibă cuie-n copârșeu
Nici parte de Dumnezeu.

Cătu-i satu nost de mare
Că ascunse totuși are,
Eu prin el căt am umblat
O cărare 'mi-am aflat,

Din celelalte puncte ale programei amintesc numai raportul cassarului, din care reiese, că desp. nostru dispune de o avere în bani de peste 260 coroane, cari, afară de ce s'a spesat pentru agențele despărțemēntului, s'au trimis la comitetul central la timpul seu. Și cu ocaziunea aceasta taxele membrilor ordinari s'au solvit regulat afară de un membru. Membri ajutători cu taxă de câte 2 coroane s'au făcut domnii: A. Hulea, preot, Enea Bota, preot, Amos Frâncu, preot, Ciriac Rațiu, preot, Silviu Andrei, notar, Vas. Aron, subnotar, Aron Bătăcuiu, notar cercual, Achim Pop, Remus Cristea, primar, Laurean Frâncu și Alexă Maxtice, forestier; apoi Ioan Dancea și Amos Laszlo cu câte 1 cor.

Bibliotecarul desp. Nic. Dușa, inv. în Alba-Iulia, raportează, că tinerea bibliotecă numără aproape la 140 de opuri, toate câștigate prin donațiuni la stăruința preș. I. Pampu, care a cumpărat și un dulap la bibliotecă făcând o colectă, pentru care interes adunarea i-a votat mulțumită, cum și dăruitorilor de opuri, între cari amintesc pe I. P. S. Dr. Victor Mihályi, Dr. A. Bunea, canonie, Dr. I. Rațiu, canonie, I. M. Moldovan, preposit, Dr. Marcu, secretar metrop., S. Mateiu, canonie, Dr. V. Hossu, canonie, I. Bár-dossy, inspector, Todoran, librar, „Academia Română etc.

După adunare a urmat banchetul, cu veselie, cântece și toaste insuflătice.

În fine de încheiere mulțumesc încă odată celor cari au contribuit la succesul adunării prin prezența lor, și îndeosebi fruntașilor Benicieni, cari au oferit învățătorilor din tract o zi atât de plăcută!...

N...

Esamene.

In Seuca.

Esamenul la școala gr.-cat. confesională din comuna Seuca (com. Sălagiu) s'a ținut în 20 Maiu st. n. dela 1 oră până la 5 ore, fiind presidiat de dl Demetriu Coroian, protopopul tractului T. Sarvad, și de dl Vasilie Murășan, paroch gr.-cat. local. A luat parte un număr de mulți public.

Dușmanii mi-o oblicito

și cărarea mi-o ngrădit-o

Nu cu pari nici cu nuiele

Ci mai rău, cu vorbe rele,

Dară Dumnezeu cel sfânt

O trimis ploaie cu vînt

Și-o pus gardu la pămînt,

O trimis ploaie cu soare

Gardu-i la min' sub picioare

Și nici capu nu mă doare.

Foaie verde trei foi mici

Am avut trei ibovnići,

Toți trei o 'nvățat la carte

De nici unu n'ayui parte,

Ayui parte d'un mișel

De nu stă țundra pe el,

Eu trec gardu la vecine

El cu țundra după mine,

Îmi dă țundra s'o cârpesc

Eu mă mănu și-o trântesc

Eu frumos împodobită

El ii cu țundra cârpită.

Esamenul s'a început cu cântarea „Impărate ceresc și rug. »Tatăl nostru«, după care a urmat vorbirea de primire de către Cornelia Porțan, elevă de desp. III-lea.

S'au esaminat toate despărțimintele din toate studiile prescrise de lege; elevii din toate obiectele de învățămînt au dat răspunsuri strălucite. Cântările școlastice și naționale au fost cântate de către tinerimea școlară potrivite după fiecare studiu, foarte frumoase, iar dialogurile au fost predate cu iștețime. Despre dialoguri amintesc următoarele: „Despre superstiții“, trialog între George Cadariu, Ioan Mezei și Nistor Puștai, elevi de desp. III-lea și „Despre lux“, dialog între Maria Bilkei și Cornelia Porțan, eleve de desp. III-lea.

Cuvînt de încheiere, — în numele școlarilor, — au ținut Ioan Craiu și Alexandru Tescașiu, elevi de desp. III-lea; iar la capătul esamenului a ținut o vorbire prea on. domn Demetriu Coroian. Vorbirea a fost foarte frumoasă, iar cuvintele-i dulci părințești străbateau adânc și se înțepeneau în inimile și memoria ascultătorilor, lăudând pe preot și învățător pentru zelul lor față de școală.

Pe poporeni încă i-a lăudat și le-a spus următoarele: „Azi putem vedea pe multe locuri, că țărani români vine de sine la încredințarea, că căt de folositore este pentru fiecare om din lume creșterea cea bună și luminarea mintii cu învățături frumoase și folositore în viața zilnică. Bunul Dumnezeu vă lumineze mintile și vă ajute, ca să vă pricepeți chemarea ce o aveți față de pruncuții voștri; și să le puteți da cele de lipsă, ca să poată cerceta regulat școală, unde nu numai că se împărtășesc cu tot felul de învățături folositore pentru viață, dar se cresc sub steagul lui Christos; căci numai oameni provoziți cu o creștere morală-religioasă, pot servi pentru binele bisericii, patriei, națiunii și pentru obște. D-zeu să vă binecuvinte!“

Scrisorile de model de examen încă n'au lipsit de pe masă și toate întrădevenă au fost foarte frumoase; pentru fiecare clasă au fost deosebite scrisori.

Cu bucurie însemn, că dl învățător Ioan Toduțiu a secerat, că și în toți anii, laude din partea prea on. domn protopop și din partea publicului.

Esamenul s'a sfîrșit cu cântarea „Cu-vine-se cu adevărat“ și rug. „Născătoare de D-zeu“, împărtindu-se apoi premile.

Un oaspe.

In Secaș.

În 3 Iunie c. s'a ținut esamenul la școala gr.-cat. din Secaș (Bănat). După eșirea dela sf. biserică poporul a mers să asculte răspunsurile școlarilor, instruati de tinérul țărănește Iacob Toma, ce a servit ca învățător interimal. Ne-a fost mare bucurie, văzând cum dînsul a instruit pruncii foarte bine, nefiind dînsul la nici o școală mai mare, decât numai în școala de sat. Esamenul s'a început cu rugăciunile, apoi chemarea Spiritului Sfânt, de o fetiță școlară, apoi s'a cântat „Impărate ceresc“, înțîndu-se esamenul sub inspecțunea dlui Nicefor Ganga, paroch local. Din program s'a luat săntăia religioanea, apoi au urmat ce-

lalte studii. Toate răspunsurile școlarilor au fost bune, aşa că laudă i-se cuvine tinérului inv. provizor. La sfîrșitul esamenului a ținut o frumoasă vorbire, un școlar dlui Nicefor Ganga și onoraților oaspeți.

Între oaspeți am observat și cățiva din inteligență, și anume: D-nii Dr. Alexă Coca, avocat în Sasca; Ioan Băiașu, Ilie Suciu, comerciant în loc; Ioan Coca, curator primar; tinerii iubitori de cultură: Achim Manciu, cantor, Nicolae Vucu și Fabiu Stan. Durere însă, că din antistitia comună nu au participat nici unul. Un participant.

In Aghires.

În 27 Maiu s'a ținut esamenul la școala noastră gr.-cat. din Aghires. Ne sălta înima de bucurie văzând cum pruncuții nostri răspundeau la întrebările dlui învățător Ioan Pop Desmireanul, aşa de corect și lămurit, încât toți am rămas încântați.

Ba vre-o căteva poezii, un trialog și mulțumita dela sfîrșitul esamenului ne-au stors chiar și lacrămi din ochi. La esamen au luat parte o mulțime de poporeni. Esamenul din Aghires a fost un esamen, asemenea căruia să dea D-zeu căt de multe.

Onoare dlui învățător Ioan Pop Desmireanul, căruia și pe această cale îi aducem mulțumită.

Georgiu Precup, Georgiu Tureu, cantor onorar.
Ioan Abrudanu Babos, maestru faur, proprietar.

In Vestem.

Esamenul școalei comunale (fostă mai nainte grănițărească) din Vestem s'a ținut în 3 Iunie st. n., înainte de ameazi cu cl. I, iar după ameazi cu cl. II—IV, și școala economică de repetire, asistând senatul școlar și mulțime de popor. Răspunsurile elevilor și espoziția lucrurilor de mână ale elevelor au dat frumoase dovezi despre zelul și priceperea corpului didactic întru împlinirea chemării sale.

In Soimus.

În 8 Iunie a. c. n. s'a ținut esamene cu școlarii și școlărițele din amândouă școalele elementare din comuna Soimus (comit. Arad) în prezența prea on. d. V. Beles, protopop, a dlui preot I. Vuculescu și a mai multor persoane.

La esaminarea mititeilor, adeca la răspunsurile lor ce le dădeau la întrebările puse de d-nii învățători și a altor persoane, își sălta înima de bucurie, apoi la cântările bisericesti și naționale pe toți cei de față ne-a surprins cu o placere ce nu vă pot descrie. Fie Soimusanii voioși și sănătoși cu prea on. d. protopop și preotul I. Vuculescu, cari s'au îngrijit ca această comună să scoată din somnul amortirii la viață nouă și fericită.

Ei din parte-mi atât am observat, că dacă d-nii învățători N. Birlea, căt și G. Pleșu și în viitor asemenea vor lucra în agrul ce bunul D-zeu să-l-a încredințat lor, mult vor fi doi ani, și apoi școalele cu pruncii din ele se vor asemena cu cele mai bune școale ale noastre confesionale române.

Paul Serb, inv. pens.

In Pomi.

În ziua a 27-a a lunii lui Maiu st. n. a. c. s'a ținut esamenul în comuna noastră *Pomi* (protopopiatul de Someș), în școala confesională gr.-cat., de cără bravul nostru învățător dl George Zach, sub presidiarea dlui protopop Antoniu Gitta.

Esamenul s'a inceput îndată după ameazăzi conform programului: Mai întâi s'a cântat Împ. ceresc., apoi a urmat vorbirea de deschidere cără oaspeți de cără un școlar, urmând apoi rînd pe rînd din toate obiectele de învățămînt. Răspunsurile școlarilor foarte respicate și bune; la urmă s'a declamat mai multe poesii frumoase și dialoguri instructive, atât pentru școlari, cât și pentru adulți.

Răspunsurile copiilor au fost foarte îndestulitoare, desemnările geografice și colecțiunile de flori și ierburi au mulțumit foarte mult publicul. După esamenul din școală au eșit în curtea școalei dl învățător cu școlarii, la gimnastică, care au pus în uimire pe întreg publicul, când toți copiii, mic cu mare, așa deodată, chiar ca soldații știu îndeplinî comanda dlui învățător.

Publicul ascultător din poporeni, — întreagă primăria comună, precum și domnii oaspeți onorifici, au fost toți deplin îndestulăți cu progresul, ceea-ce se văză și din vorbirea frumoasă a dlui president Antoniu Gitta, protopop, care cu față veselă și plin de bucurie, mulțumit fiind pentru bunul succes și-a exprimat recunoștința vrednicilor de laudă dlui director Aureliu Pelle, preot local și dlui învățător George Zach, pentru frumoasa înaintare, mulțumind totodată părinților cari și-au împlinit datorința de a-și trimite copiii la școală, ear' în sfîrșit întorcîndu-se cără școlari, le dede prea frumoase învățături părintești de bună purtare.

Ca oaspeți onorifici au luat parte domnii Dr. Ioan Ciceronescu, preot în Borlești; Victor Gitta, preot în Bicău; Antoniu Pap, notar local; Böszörményi Lajos, șeful dela gara de Borlești; Andrei Soran și Aureliu Popan, învățători în Borlești; Faragó, învățător în Valasut și numeros public. Acești oaspeți primească dela mine în numele tuturor membrilor scaunului școlar sincera mea mulțumită.

Știind dl învățător că esamenul va fi până seara, cu maialul să pregătit pe ziua Înălțării Domnului. În ziua aceasta după ameazăzi a eșit cu școlarii sei în pădure. A fost foarte frumoasă mergerea în pădure a școlarilor, toți în rînduri întocmiti de cără dl învățător, până în locul întocmit pentru maial, unde apoi până în seară am petrecut foarte frumos cu toții.

Nu-mi rămâne alta de adaos, de cără în fruntea bisericii și a școlii noastre avem două persoane vrednice, și cari tot ceea-ce e pentru binele poporului român se nisuesc a face. Bunul Dumnezeu de-le vieță lungă fericită, căci pot servi de exemplu bun și altora, deși dinșii sunt încă în vîrstă tinere.

Ivan Popp,
econ. și membru în sc. școl.

In Folea.

In frumosul nostru Bănat este o comună mică: *Folea*, care la puțini oameni e cunoscută, deși ar merita ca bravii și sîrguincioșii ei învățători, — cari în timpurile noastre de azi, sunt așa zis niște factori ai culturii poporului român, — să fie cunoscuți într-o lume mai mare, căci nici timp, nici obște nu cunosc, când interesul general îi chiamă ca să deo creștere, învățătură morală și bună pildă, atât fragezilor copiilor, cât și poporului întreg, aducîndu-l cu cele zise la cunoștință și fala de Român.

Despre aceasta ni-s'a dat dovedă și la esamenul ținut în ziua de 29 Maiu n. a. c., în frumoasa școală gr.-cat. din loc și care a reușit într-o toate căt se poate de bine, deși prelegerile s'a inceput numai cără finea lunii Ianuarie, nefiind până atunci gata școală nou zidită.

Se zice, că învățăcei sau progresul arătat prin răspunsurile aceloră e oglinda învățătorului: atunci harnicul învățător dl *Ioan Musteț* e o oglindă destul de clară chemării sale.

Esamenul dat de dl I. Musteț ne-a dovedit, că el e un învățător sîrguincios și știitor de chemarea sa.

Un oaspe.

In Gilău.

Marți, la 5 Iunie n., am avut ocazia imbecurătoare să constată un frumos progres al unei școale române de fetițe. E vorba de școala română gr.-cat. de fetițe din Gilău, pusă sub conducere destoinică a bravei învățătoare, gentila d-șoară Jeni Ioanovici și a meritosului protopop onorar din Gilău, p. on. domn *Pop*, directorul școalei.

Esamenul cu fetițele a fost un moment de seamă și în veselitor pentru toți cei de față. Răspunsurile clare, sigure, precise și inteligente ale elevelor, la toate obiectele, au mirat pe toți. Publicul, în care se aflau mai mulți inteligenți din jur, era formal încântat.

Clipă de o deosebită bucurie au procurat publicului și părinților mai ales câteva cântece și poesii naționale predate cu succes de toată lauda din partea tinerelor elevi. Deasemenea, lucrările de mână ale fetițelor de țărani, toate drăgălașe și curate, au arătat zelul distins și munca stăruitoare a vredniciei d-șoare Ioanovici.

Însuși comisarul școlar al tractului a constatat de repetite ori și foarte inconsistent că școala de fetițe din Gilău e cea dintâi în tractul gr.-cat. al Clujului; e o școală de model, mulțumită învățătoarei de model, directorului brav și harnicilor poporeni cari spriginesc mult școală.

A fost nepotrivit numai atât că esamenul s'a pus pe o zi de lucru, așa că țărani au fost foarte puțini de față, și că mulți n'au putut constata cu ochii lor propășirea frumoasă a copilelor lor și bunele rezultate ale jertfelor ce aduc.

După ameazăzi, a fost esamenul școalei de copii, care deasemenea a dovedit frumoase rezultate.

Din ocazia esamenului model al școalei de fetițe, nu pot să nu fac în folosul binelui nostru obștesc niște observări.

Știu că la Cluj, care se află atât de aproape de Gilău, și care ar trebui să fie unul din cele mai puternice centre

românești, există de mulți ani un fond de vre-o 12.000 fl. pentru o școală de fetițe. Ce-i cu societatea în acest scop? Ce fac conducătorii? Nimic. Protopopul gr.-cat. al Clujului, care prin poziția sa ar fi să fie un factor de seamă în simbolul Românilor din Cluj, și care a asistat la esamenul din Gilău în calitate de comisar și s'a arătat foarte însuflețit de rezultatele excelente, — de ce nu pune în practică experiențele sale? De ce nu stăruie nu numai cu cuvențul și nu numai la Gilău, într-o clipă de bună dispoziție, ci cu tapă și la Cluj, locul său de activitate, — pentru progresul învățămîntului nostru femeiesc, așa ca societatea școalei de fetițe din Cluj, cu capitalul ei, să înainteze și scopul să fie realizat odată?... Nu-i trist că la un opid mic ca Gilăul Românii să aibă școală de fete, ear' la Cluj nu, deși aici e adunat capital și e constituită societate în acest scop?

Deasemenea mai observ, în interesul justiției, că puteri didactice așa de bune ca d-șoara Ivanovici ar trebui mai bine apreciate de publicul nostru, pe căt e posibil aduse la centre, unde posibilitatea de muncă e și mai mare.

E vremea să fim și noi mai harniți și mai achitabili cel puțin pe tărîmul cultural!

Un asistent.

In Nădoșa-rom.

Astăzi s'a ținut esamenul la școala noastră conf. din Nădoșa-română (protopresbiteratul Reghinului-săsesc), fiind de față dl protopresbiter Galaction Șagău.

După terminarea serviciului divin, la semnul dat, din toate părțile copiilor gătiți frumos, cu cărțile lor subsuoare veniau cără școală. Veniau și părinții, popor mult, bărbați, femei, din loc și jur, așa încât în 10 minute nu numai sala școalei, destul de mare, ci și curtea școalei era plină de un numeros public.

La 1/9 ore s'a inceput esamenul care a durat până la 12 ore, având un rezultat foarte bun. Învățătorul *T. Ringea* se vede că și-a împlinit chemarea sa cu zel și scumpătate.

Răspunsurile elevilor au fost atât de excelente, încât într'a devăr ar putea servi spre onoare și altor școli mai finale.

Însuflarea ascultătorilor față de limba dulce maternă a ridicat-o mult poesiile declamate de cără mai mulți elevi și elevă.

După sfîrșitul esamenului părinții copiilor și publicul celalalt au isbuinit în strigăte: »Trăească dl învățător!«

Numai înainte, dle învățător, noi te asigurăm de sprințul nostru, ear' recunoștința și mulțumirea tuturor îți va fi dreapta răsplătită.

Un iubitor al școalei române.

Prins cu mișelă.

— Vezi ilustrația. —

Au prins soldații pe Jidanul cu mișelă, că a vîndut holercă stricată și alte lucruri neieritate. I-au prins cu fapta, dar' Jidanul dă din umeri și săjură pe Moișili, că nu e vinovat, că nu știe nimic... Aceasta îl scoate din răbdare pe soldați și unul din ei îl înăță de perciuni, să-i arete aievea mișelă, că să nu mai poată tăgădui.

Prins cu mișelia.

PARTEA ECONOMICĂ.

Intrunire agricolă în Deal.

— 4 Iunie n.

De mare însemnatate e »Reuniunea agricolă« pentru noi toți și în special pentru popor, care condamnat este să nu poată ține cont de dezvoltarea omenimii pe terenul agriculturii, ci merge după sistemul vechi moștenit dela bătrâni.

Reuniunea agricolă are frumoasa menire de a veni în imediata atingere cu țărani plugar, a-i sări într-a-jutor, a țină strînsă legături cu el, a-l captiva și a-i descoperi progresul pe acest teren. Durere, că noi Români din Ungaria abia putem număra două Reuniuni de acest soi, una în comitatul Sibiului și a doua de curând înființată la Orăștie, comitatul Hunedoarei, (căci a treia, din Caransebeș, nu prea dă semne de viață), până când celelalte popoare conlocuitoare aproape în toate comitatele dispun de asemenea instituții. Și așa nu e mirare, dacă înaintarea noastră pe terenul agriculturii merge mai cu greu și mai anevoie. Comitetul Reuniunii române agricole din acest comitat, a ținut Dumineca trecută o intrunire agricolă în comuna Deal, despre carei succes vă fac acest raport.

Primirea.

Lângă comuna Câlnic comitetul central fu plăcut întâmpinat de un banneriu de călăreți, aproape 30 la număr, sub conducerea învățătorilor Ioan Dobre și Aug. Dura. Ajunși la marginea comunei

o poartă triunfală din ramuri verzi și cu, inscripția »Bine ați venit«, fu surprinsă comitetul. Întreg satul, precum și mulțime de oameni de prin satele vecine, erau adunați în jurul acestei porți. La intrare, capelanul de acolo, dl Nicolau Dura prin o scurtă dar miezoasă vorbire întâmpină pe cei săsi. În numele Reuniunii agricole răspunde președintele dl Dem. Comșa, mulțumind pentru frumoasele ovăzuri făcute comitetului. Din Sibiu presenți au fost: Dem. Comșa, preș. Reuniunii, V. Tordășianu, secretar, Emil Verzariu, controlor și membrii Dr. Vasile Dan de Apșa, cand. de adv. și Teodor Orlea, funcț. consistorial.

Prelegerea

La orele 12, biserică din Deal era ticsuită de lume. Cu mare greu puteai străbate. O mulțime de străini de prin satele vecine, între cari am putut nota pe parohii: Ioan Stoicuța din Săsciori, Nicolau Cărpinișan și Ioan Floca din Răhău, Vasile Dobre din Căpâlna și Ignatie Filip din Reciu; pe învățătorii: Vasiliu Cărpinișan și Dionisiu Lancrejan din Răhău și Vasile Pop din Săsciori; Liviu Albini din Cut, Gerasim Cărpinișan, notar în Răhău, Ioan Halalai, notar în Săsciori și George Goja, primar; apoi o mulțime de țărani din comunele Răhău, Câlnic, Cacova, Săsciori, Laz, Cut etc.

Președintele dl Demetru Comșa, în propriul și mult admiratul limbaj popular, începe să le vorbească celor de față despre prăsirea vitelor de Pinzgau, superioritatea lor față de vitele ardeleani și în legătură cu acestea despre cultivarea nutrețului, care e mai rentabil și se face mai bine prin părțile noastre.

Despre uneltele ce au să se folosească la economie, prin care pot lucra pământul mai bine, mai cu înlesnire, ca acesta se poate aduce roade mai multe. A luat pe rînd, mașinile de semănăt, îmblătit, grapa de mușchi, le-a descris și într'un mod instructiv le-a arătat cum au să le intrebuițeze. A arătat avantajile ce le au economii dela asemenea unelte, spunându-le că e timpul suprem de a abandona sistemul vechi. Cultivarea pământului după comasare. Ce fel de plante, când și după care soiul au să fie semănate. Timp de 3 ore, dl Comșa a preles despre întreaga procedură a economului..

Secretarul Reuniunii, dl Victor Tordășianu, a vorbit despre înființarea tovărășilor agricole, cât de ușor se pot ajuta reciproc oamenii, la lucrarea pământului prin asemenea tovărășii. Arată ce treburi mari și bune fac tovărășile de prin comunele Sebes, Apold, Rosiasăsească, cum acestea și-au procurat tot felul de unelte economice. Roagă pe frații economi, ca în interesul și spre binele lor să înființeze și ei o asemenea tovărășie.

Că aceste două prelegeri au străbătut adânc la inima Delorenilor se vede de acolo, că imediat s-au hotărît să înființeze tovărășia, înscriindu-se ca membri toți fruntașii satului. După înscriere s'a ales comitetul, care a hotărât procurarea deocamdată a mașinilor de semănăt și îmblătit.

O altă prelegere a mai ținut dl D. Comșa despre cultivarea viței de viie, arătând cum e a se sădă și îngrijii, precum și defectele ce sunt, când se sădește vița de vie după sistemul moștenit.

Erau orele 5, când dl *D. Comșa* a încheiat întrunirea agricolă între ne-sfîrșitele urări de »să trăească« ale celor de față, la adresa prelegătorilor.

Banchetul

După ședință ne așezărăm împreună cu fruntașii comunei la masa bogată aranjată în școală. Mâncările erau gustoase și bine pregătite. Onoare d-nei preotese de acolo — *Dura*. Toaste încă n-au lipsit. Primul toast l-a ținut președintele Reuniunii pentru tinérul capelan *Nicolau Dura*, apoi dl *Nicolae Cărpinișan* pentru comitetul Reuniunii române de agricultură, singurii cărturari cari se îngrijesc mai mult de soartea și prosperarea bietului țaran.

O frumoasă vorbire a ținut dl *Victor Tordășianu*, despre legătura ce trebuie să existe între inteligență și opinie, aducând de pildă pe fiul pescarului care a ajuns episcop și al cărui salon era decorat cu un rociu, spre a dovedi cine au fost părinții lui.

Dl *Liviu Albini* a vorbit pentru femeia română și în special închină pentru d-na preoteasă *Dura*.

Finite toate, comitetul Reuniunii a plecat mulțumit pentru rezultatele obținute la frații Delorenii. *Dorel*.

Istoricul viilor în România.

(Urmare și fine.)

Podgorile Odobești, Panciu și Nicorești în județele Putna și Tecuci sunt deasemenea foarte vechi. Vechiul negoț care îl făcea Moldova cu Polonia, Rusia și Turcia, lăua vinul din podgorile sus citate.

Prințul Calimach într-o cronică asupra județului Tecuci, istorisește d. es. că podgoria Nicoreștilor vestită pentru vinurile sale roșii, era cunoscută sub numele de Policiu, și că acest nume a fost schimbat în Nicora, în onoarea marelui vornic care guverna Moldova-de-jos, sănătatea de 400 de ani trecuți.

Afară de acesta județele (comitatele) Putna și Tecuci, din cauză că erau județe cu multe vii, au avut și au chiar astăzi ca marcă primul pe Bachus călare pe un butoiu; iar al 2-lea un butuc încărcat cu ciorchini de struguri.

Vorbe înțelepte.

Dacă îți-a făcut cineva bine, primește-l cu inimă curată, bună, și nu zice că e mic și puțin, pentru că atunci îți perzi pe binefăcitorul tău.

Nu fi judecător aspru al păcatelor de aproapelui tău.

Păcatele tale nu le apere prin dispute, ci cugetă că fără îndoială și tu ai ceva scăderi.

Totdeauna să trăești cu deaproapele tău așa, ca și el să poată trăi cu tine.

Acela care pretinde mai mult decât își cuvine, nu câștigă nici pe D-zeu, nici liniste deplină a sufletului seu.

Mântuitorul a numit bogăția »spin«. Cugetă poți avea liniste când zaci între spinii?

Să dacă te îñchini mai mult averilor tale lumești decât lui D-zeu, cum poți fi prietenul lui D-zeu?

Dacă averile tale nu le poți sămăna pe drum, bărem nu-ți lipă inima de ele și nu le înmulți prin perderea altuia, spre paguba ta.

Tot astfel viile din Dealul-mare, Județul Prahova, cele din Dâmbovița și din Muscel sunt destul de vechi, însă asupra lor n-am putut aduna date hotărîte. Aceste podgorii au înaintat cu deosebire dela anul 1500 încocace, adecă sub domnia lui Negru-Vodă, Mihaiu-Viteazul, Radu al V-lea etc.

Vestita podgorie a Cotnarilor din Moldova-de-sus, după date, pare a fi de pe timpul lui Stefan-cel-Mare, care a introdus vițe din Tokai (Ungaria). Cu acest prilej a adus și mai multe familii ungurești, care se așezără chiar în Cotnar, în satul care și astăzi se numește Valea-Ungurului.

La Cotnar sunt mai multe vii, cari aparțineau acestui mare domn. Principală cunoscută sub numele de viia Rosnovanu este acum aproape nimicită de filoxeră. Această viie plantată aproape cu grăsă, producea cele mai bune vinuri de Cotnar. La Cotnar mai sunt încă 3 pivnițe de pe timpul lui Stefan-cel-Mare, cari acum sunt în ruină.

Podgoria din Cotnar prin vinurile ei bune a fost vestită în toate timpurile, ceea-ce o amintesc și străinii cari s'au interesat de viierit, ca A. Jullien și alții.

Afară de aceasta, cronicarii nostri și între alții prințul Cantemir aduce mari laude vinurilor delicate și superioare ale acestei podgorii.

Nu putem săfări fără a aminti, că vechile noastre legături cu Orientul au înlesnit introducerea în țeară a unui mare număr de vițe orientale, Aproape toți strugurii nostri de masă cu bobul mare, cărnos și cari se pot păstra, ca diferențele varietăți de coarnă, tămâioasă etc. sunt de obârșie asiatică.

Unele soiuri foarte renumite pentru producerea vinurilor sunt introduse fie din Ungaria, cum este grasa de Cotnar, altele cum e Carbenet, Gamay, Semillon, Silvaner, Rulander, Risling, ca și altele ne vin din Germania, Austria sau din Francia.

Vițele americane, afară de Isabela, care este introdusă în țeară de 30—40 de ani, au fost introduse cu începere dela 1889, pentru a începe reconstituirea viilor nimicite de filoxeră.

Cugetă, omule, că însuți crești vermele, ce te va roade. Si aici se potrivesc cuvintele: »Ori-ce lucru lucră înțelepțește și cugetă la urmări.«

V. V.

Pentru un taler vechiu.

Istorie din popor, tradusă de L. R. Prășeanu.

Se povestește, că până în ziua de azi se mai văd în țeară Șvabilor vre-o câteva ruine ale unui vechiu castel, al cărui domn era eroul de H....

De multe sute de ani locuia în castelul acesta un conte, care mai mult era întunecat, mărios, nu vorbia cu nici un om afară de vre-o câteva vorbe cu cari era deprins; adecă, când îl întreba cineva ceva, sau îi cerea vre-un sfat, le răspundea scurt: »Stiu eu, prostii de-al voastre«, dar pe căt era el de posomorit, pe atât era muierea lui de bună. Ea milostivea pe toți cari intrau în castel.

SFATURI.

Cum trebuie tratați caii asuatați.

Cu animalele de lucru economul trebuie să tracteze întocmai ca și cu mașinile și uneltele economice. Precum acestea trebuie mereu îngrijite și repărate, ca să poată funcționa, întocmai așa trebuie îngrijite și animalele de lucru, ca acelea să-și poată săvîrși lucrul lor cu succes.

După alergări sau lucruri mai grele, cu deosebire caii, asudă uneori foarte tare. În asemenea casuri caii trebuie frecați mai întâi cu mâna pe la ochi, apoi cu paie sau fén peste trupul întreg. Dacă asudoarea așa e de mare pe ei, încât se văd zoale (spumă), atunci se folosește mai întâi un cuțit de lemn, cu care se rad zoalele și numai după ce s'au uscat se freacă cu paie sau fén, iar după aceea se pot chiar și țesăla și peria. Caii de tot asuatați nu e bine să-i băga în grajd și apoi a lăsa fereastrile și ușa deschisă, ca să fie curent de aer, căci atunci ușor se pot răchi.

Unii economisti învețăți susțin, că cailor sau celorlalte vite ostenite și asudate să nu le dăm nici-o dată, înainte de mâncare apă. Alții din contră susțin, că vara se poate da apă mai puțină vitelor și înainte de mâncare, dacă nu e de tot rece. Aceștia din urmă își motivează experiența cu împrejurarea aceea, că nici economul ostenit și asudat, nu se apucă să mănânce pânea uscată, până ce mai întâi nu bea odată apă, că să se stimpere.

Clocitul găinilor.

Sunt unele găini, cari nu clocesc nici chiar în casul acela, când le vine periodul de clocit și li-se lasă ouăle sub ele. Sunt apoi altele, cari când le vine periodul de clocit, clocesc și numai pe cuibul gol. Precum pe cele dintâi e greu a le deda la clocit, așa și pe cele din urmă e cam greu a le desvăța de acela. Față de acestea din urmă, unele din econoamele noastre purced foarte tirănește: le închid deosebit de celelalte, le lasă să flămînžească, le înmoiaie cu foalele în apă, le urzică pe foale cu urzici și a. Că unele ca acelea nu purced corect, cred că e de prisos să o mai

După vre-o cățiva ani li-s'au născut un băiat frumos pe care toți dimprejurul castelului îl aveau drag, și-l desmerdau, că era unicul lor fiu.

După ce era băiatul la o vîrstă de vre-o cinci ani, venise să iee parte și tatăl-seu la masă, deși lui nu-i plăcea să vadă pe nime în ochii lui cei ageri; chiar pe unicul lui copil nu l-a văzut în cinci ani mai mult deodată.

Venind el și văzând că ce copil i-a dat bunul Dumnezeu, se bucură de el, și începând să rîdă, ceea-ce rar se vedea la el. După ce se puse la mâncări și beuturi, poruncă, ca numai decât să i se incalcește doi cai ageri ca să plece la vînat cu feciorul lui, pe care il credea că ar fi tare destul să călărească. Destul se rugă doamna de el să lase băiatul acasă, că ar fi încă prea crud pentru a călări, ba că i-s-ar putea chiar înțempla ceva. Dar contele pe căt era el de aspru, se facă și mai aspru și îi răspunse eară cu vorbele lui: »Stiu eu, prostii

spunem. Mai bine e ca în asemenea căsuri să le lase să clocească și numai aşa pe câte un ou clocit, până-când acela le trece cu desăvîrșire. Clocitul găinilor, ca și al celorlalte pasări este ca o boală, care nu se poate tămaudui cu mijloace silnice, ci numai atunci, când acela se tămaudește de sine.

Vindecarea de albeață.

În multe forme am probat să vindec albeață la vite și în urmă am aflat că e mai bine aşa: Luăm un păiu de săcără, dela nodul din urmă până cătră spic, acesta îl măsurăm pe nasul vitei, să ajungă dela gură până la ochiul cu albeață, apoi îl rupem aşa de lung după cum e nasul vitei; acest păiu fără frică și fără milă îl băgăm repede pe narea în partea unde se află ochiul cu albeață. De nu s'a rupt, ci a intrat tot în lăuntru fi dăm pace, de s'a rupt, băgăm altul până nimerim se ajungă la partea din lăuntru a ochiului, acolo capătul păiului strică rădăcina dela albeață, și în termin de câteva zile albeață este vindecată, păiul de sine se perde.

Observ că la vite mari cu groasă albeață e bine a le băga și căte două paie, căci aceleia nimic nu pot strica.

Împărt. de N. Pop.

Vindecarea ariciului.

Am cunoscut cum unii economi vindecă ariciul la vite, unii după un metod, alții după altul, eu însă il știu vindecă și mai ușor.

Cât ce am observat că se face ariciul am smuls păr din coada vitei, l-am rezuscit îndoit să fie tare ca spuma bună, cu părul acesta am legat strins ariciul pe lângă piele cât de aproape, — prin asta am împedecat circularea sângelui, din care cauza rădăcina i-a săcat și vîrful s'a uscat, firește că această vindecare se poate face atunci la început.

Împărt. de Nicolae Pop în Hidig.

Știri economice.

La „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului“ din prilejul întrunirilor agricole ținute în Ilimbav și Deal, s-au înscris de membri ordinari: Ioan Stănuță, ec., Comuna bi-

de-ale voastre și eșind se duse cu băiatul de mâna afară, îl puse călare și hi la drum.

Se duse până au dat de pădurea castelului care nu era departe. Ajungând în pădure, ce făcă ce nu făcă, se spăria calul conțelui și făcându-și vînt a luat-o la fugă, lăsând pe bietul copil în urmă.

Vîzându-se singur calul pe care era copilul, se întoarse spre castel și du-te copile! Credeai că își perde copile aşa a rupt-o la fugă. Bietul copil ne mai putând să-l opreasca și slăbușit fiind, căză jos de pe cal.

Stăpânindu-și contele calul lui se întoarse să vadă unde e copilul, că nu-i zăria să vină. Dar înzădar a căutat toată pădurea, că nu a dat de urma lui. Când da mai să ese din pădure, eată ședea o bătrâna cu băiatul lui pe un trunchiu. Ajungând aci întreabă pe bătrâna că cum a ajuns copilul lui la ea, și se pleacă să-și iee copilul.

sericească gr.-or. din Ilimbav și Ioan Dragoman, inv., toți din Ilimbav; Ilie Bunea, inv. și Dionisiu Ganea, proprietari din Noerich; Nicolae Banciu, arăndăș din Marpod; Vasile Dura, vicenot, Ioan Dobre, inv. și Vasile Bădilă, primar, toți din Deal; Ignat Filip, paroch, și Toma Delorean, econom, proprietari din Reciu și Dionisie Lăncrăjan, invet. în Răhău și Timoteiu Popovici, profesor de muzică în Sibiu.

La „Insoțirea de credit sistem Raiffeisen din Ilimbav“, ce s-a alcătuit din prilejul întrunirii agricole au fost aleși în direcție: president: Ioan Lazar, primar; vicepres.: Ioan Popa, ec.; membru: Ioan Alexandru, econ., Ioan Băilă, epitr. și Mateiu Pascu, ec.; cassar: Ioan Alexandru, paroch, pe lângă garanția parochului, Ioachim Părău din Agnita și Ioan Lazar, primar; în consiliul de supraveghere: president: Simion Popa; vicepres.: Ioan Terhilă, ec.; membru: Ioan Dragoman, inv., Nicolae Banciu, arăndăș, Moise Lăzăroae, Miron Lăzăroae, Pavel Hordobet, Iosif Luca și Alexă Terhilă, econom.

Loc bun pentru neguțători. Din Smig, lângă Mediaș, nu se scrie, că acolo ar fi loc bun pentru un meseriaș sau mai bine neguțător român tinér. În comună nu sunt neguțători de seamă și ar fi bine sprinținit din partea tuturor. Atragem luarea aminte asupra acestui lucru a tinerilor nostri. Cei ce se interesează, să meargă în comună sau să se pună în legătură cu dl Ioan Istrate, cantor în Smig (posta Mediaș).

Fabrică uriașă. Turnătoria de feră a lui Krupp e cea mai mare fabrică din toată lumea. La 1832 lucrau în ea numai 9 lucrători, iar acum în condiția personalului ei sunt induși 41.500 de își. Dintre acestia 25.000 sunt ampliați, iar 16.500 sunt lucrători. Fabrica consumă la an 1.000.000 tone de cărbuni.

Un bun măiestru. Din Turda nu se scrie, că acolo se află un bun măiestru lemnar (bărdăș) român, cu nu-

Bătrâna începă să rîde și să zise eată cum:

Calul copilului să spăriat și a fugit cătră castel, iar copilul a căzut jos de pe el și eu auzindu-l plângând am alergat la el și l-am luat în brațe, și pentru binele ce și l-am făcut își cer să-mi dai un dar de un taler vechiu.

Dar cum era contele de firea lui, nu-i răspunse alta decât: „Știi eu prostii de-ale voastre smulgându-și copilul din brațele bătrânei și alergând cu calul spre castel.

Bătrâna rămasă înjurându-l că i-a rămas contele dator cu un taler vechiu.

Aceasta a fost cea dintâi și cea din urmă petrecere a băiatului, căci tatăl lui nu a mai vrut să-l ducă nicăieri, să că nici la el în casă nu mai era iertat să intre.

Vîzând biata doamă cum a dispus el pe copil se supără mult și nu după mult se bolnavă și mori.

Așa a rămas băiatul, care era acum de vîr-o douăzeci de ani, având nu-

mele Gligoriu Sava. Dăm loc stirei, știind, că printre Unguri, cum e și în Turda, măiestrii români nu prea sunt sprințini și de aceea măiestrii buni de ai nostri trebuie să-i și sprințini noi.

La aceasta îndeamnă pe Români cel ce ne trimite stirea, ear' privitor la dl Sava serie următoarele:

„Măiestrul bărdăș Gligoriu Sava din Turda face lucru de lemn (bărdăș) la biserici, școli și ori-ce zidiri, apoi din sun face și planul la ori-ce edificiu.

„Ne rugăm de toți iubiții nostri Români și de domnii preoți și de toți iubiții cetitorii ai »Foișorul Poporului« că dacă se află oare-unde vr'un edificiu nou de făcut, biserică, școală, odă și altele, să binevoiască și încunoaștință pe dl Gligoriu Sava, lemnar în Turda, (strada Otarcza nr. 29) ca pe un Român al nostru, și măiestru de frunte și cu o purtare bună.

„Hatiegana“. Din Hatieg nu se trimite următorul avis:

Firma institutului de credit și economici, societate pe acții „Hatiegana“ în Hatieg, pe baza decisiunii tribunalului reg. ung. din Deva dt 12 Martie 1900 nr. 2502 s'a improtocolat în registrul firmelor comerciale.

În urma acesteia avem onoare să comunică, că direcția institutului a decis, în ședință să de constituire sănătății arii în 3 Iunie n. a. c., privitor la restul de 70% neplătit al capitalului de acții, — ca să se solvească, începând dela 1 Octombrie 1900, în rate de câte 10%, și în termene consecutive de trei-trei luni.

Fiecare acționar însă voind, poate plăti și mai multe rate deodată, eventual întreagă valoarea nominală restantă a acțiilor subscrise.

După sumele neplătite punctuos se plătesc 6% interese de întârziere, dar dacă și după 2 provocări următoare în sensul statutelor, acționarul totuși nu ar plăti, direcția are dreptul să nimiră respectivii nr. de acții subscrise, emițând altele în loc, iar ratele deja plătite trec la fondul de rezervă — toate acestea conform §-lui 11 din statut.

După ratele plătite, institutul asigură conform statutelor 6%, iar după acțiile a căror valoare nominală s'a plă-

mele Kuno, în îngrijirea babei, care l-a scăpat de moarte și care l-a invetat tot felul de lucruri.

Nu după mult contele să căsătorit a doua-oară având după un an doi copii, adecă doi gemeni și amendoi erau fecliori. Eșind odată cu toții la plimbare vîzură nu departe de castel două dealuri, cari erau așezate cu față cătră castel și s'a gândit că să facă pe acele două dealuri căte un castel, că aşa după moartea lui să aibă tot copilul separat căte un castel, și a făcut. Îndată a adus meșteri din țări străine și castelele s-au isprăvit.

După ce le-au isprăvit și simțind contele că nu mai trăște mult, se hotără să facă testamentul și să de fie căruia partea cuvenită.

Adeca pe castelul cel vechiu îl dărui la băiatul cel dintâi, adecă la Kuno, pe care îl numă „Castelul talerul vechiu“, fiindcă a rămas bătrânei un taler vechiu dator; al doilea castel îl dărui

tit întrăgă, acționarii primesc, pe anul următor după plătire, dividenda statordă de respectiva adunare generală ordinată.

Din ședința direcțiunii institutului de credit și economii „Hategana“, societate pe acții în Hateg — finită în 3 Iunie n. 1900.

B. Rontescu m. p. Ioan Munteanu m. p., director executiv. Ioan Munteanu m. p., comptabil.

Din traista cu povețele.

— Întrebări și răspunsuri. —

Întrebare: Teritorul comunei noastre suferă în tot anul de esundări, cari nimicesc toate recoltele. Așa s'a întemplat și anul acesta. Fiind acum timpul prea înaintat, pentru a mai cultiva curcuruz, de care se afă pe aici, vă rog să ne recomandați în prelungita noastră »Foaia Poporului« niște specii de curcuruz mai timpurii, eventualmente și alte plante pentru nutrirea oamenilor. Am auzit că curcuruzul italian numit »Pignoletto« săr coace foarte de timpurii. De unde am putea procura semența de lipsă?

Ofcea (Báranya) 27 Maiu 1900

Petru Tomieciu, abon. 2742.

Răspuns: Întru-cât »Pignoletto« ar fi o specie timpurie, nu știm. Știm că semența lui costă 1/2 chlgr. 20 bani, ear' 50 chlgr. 9 coroane. Ca specie timpurie, vă putem recomanda »Bristol« curcuruz american, care se coace în timp de 3 luni. Semeț din specia aceasta costă 1/2 chlgr. 60 bani, ear' 50 chlgr. 40 coroane. »Dintele de cal«, asemenea și o specie americană, care se coace de timpurii și e foarte căutată și în comerț. Semeț din specia această costă 1/2 chlgr. 30 bani, ear' 50 chlgr. 11 cor. 60 bani. Specia numită dela »Alcsuth« încă se recomandă ca timpurie și costă 1/2 chlgr. 20 bani, 50 chlgr. 11 cor. Toate semețele acestea, vi-le puteți procura dela Firma »Mauthner Ödön din Budapest, VI. Audrássy-ut 23 szám«.

Afară de curcuruz, ați mai putea cultiva și acum mai târziu, cartofi vărtaci, hirișcă sau mălaiu mărunt. Dacă nu vă succede cu cultura bucătelor, căci cu economia vitelor și introduceți cultura plantelor de nutreț: trifoiul, lăterna, măzărichea și. a., cari se pot cultiva și după esundări.

lui Schalk, unul din cei gemeni, și îl numi »Castelul Schalkberg«, ear' pe al treilea îl dăruî celui mai mic, Wolf, pe care îl numi »Castelul de Zollern«.

După-ce isprăvî acestea toate, murî bătrânul și așa se și împrăștiară frații unul de altul în cea mai mare ură, căci cei gemeni nu puteau să vadă pe Kuno de loc.

Nu peste mult se iși o ceartă între frații pentru un lac mare care îl-a uitat bătrânul să-l pună în testament, și așa nu trecea o zi să nu primească Kuno cărti urite dela frații lui; văzând el că nu se mai găta sfizele aste multe, se puse și întrebă pe bătrâna că ce să facă, că bătrâna care îl-a scăpat dela moarte ședea cu el. Ea îl-a dat niște sfărmituri de pâne — cine știe cu ce farmece făcute — și îl-a învățat să le propună că cine va prinde de dimineață pâna la ameazi mai mulți pești, al aceluia să fie lacul. (Va urma).

Întrebare: Am 2 vaci de soiul »Pinzgau«, pentru cari am dat 660 coroane. Acum una a căpetat la picioarele dinapoi, la călcăie, niște umflături, cari au spart și curge coptură din ele. Mă tem, că-i vor căde și unghiile la vacă. Oare ce boală poate să aibă?

Gurahonț (comit. Arad).

Nistor Tripaș, cantor, abon. 888.

Răspuns: Vaca d-tale pătimește de ariciu. Aceasta a provenit de acolo, că poate ai ținut vaca timp prea îndelungat în gunoil umed și necurățit, sau că îl ai dat prea multă lătură. »Veterinarul de casă« recomandă în privința aceasta: învelituri cu floare de fén feartă, după-ce aceasta să a recit în cătva, apoi învelituri cu apă de var sau plumbe, sau un recept de următorul cuprins: aquae calcis, aquae vuln. acid. aa. gram centum, cu care asemenea se imblojesc picioarele sau apoi un praf, cu care se presară ranele de două ori pe zi cu următorul recept: cerus, gram viginti, alum. ust. pulv. gram quinque, fariu. cereal, gram quadraginta, m. exatiss fi. pulv. Consultaază și un veterinar destoinic din apropiere.

Întrebare: Am o junincă de 3 ani, care a fătat acum de curând, dar n'are lapte ca să sugă vițelul. Oare cum îl-ăș pute să nu-mi piară de foame?

Orsa Adam.

Răspuns: Vițelii până sunt mici, au datină de prinț cu gura și mâna omului, ear' dacă le dai degetul să din el ca din țările vacii. Cearcă a deda vițelul a suge din deget și după-ce se va deda su acela, îi poți da laptele de lipsă din o sticlă cu gâtul mai subțire, sau din o țără de gumi anume făcută.

Cum să ne crestem copiii.

Nici un moment să nu se peardă copiii din vedere, până-când se măresc și pricep cât de puțin ce e bine și ce e rău. Curățenia casei unde locuiesc și a corpului să se facă cu cea mai mare îngrijire. Aceasta face mult pentru sănătate.

Lăsați copiii la aer liber sub aerul infocat de razele soarelui cum fac toate viețuitoarele. Nu-i imbrăcați prea gros și cu haine strimte. Deprindeți-i cu frigul și căldura, cum e deprins stejarul în mijlocul câmpului.

Când s'au făcut de școală, întotdeauna dați-le de lucru; însă nu le răpiți jocurile frumoase, cari sunt prea folositoare.

Mâncarea să fie mai mult lapte dela vacile din curte, brânză, mazere, fasole, pâne, mămăligă și ouă dela orăteniile casei. Nu vindeți găinile și ouăle spre a cumpăra pește rău sau zăhar, ori vinori rachiui, căci lăuați pânea fillor și o aruncați cănilor.

Dacă sănătos va fi corpul, și sufletul rar să nu fie tot așa. Un proverb al străbunilor nostri Romani zice: »Într'un corp sănătos este și o minte sănătoasă«. Pentru că părinții vor să seamă înaintea lui Dumnezeu despre felul cum și-au crescut copiii, se cere că părinții să fie cinstiți și cu frica lui lui Dumnezeu, căci copilul căt e copil e ca ceară ce se mlădie, ori ce formă vrei să-i dai. Cum sunt părinții așa este și

copilul. »Aschia nu sare departe de tulpină«.

Și de vrei să știi ce fel de copil e cutare, întreabă mai întâi de părinti, de neamuri și de prietenii părinților.

Nu dați poruncă copilor, dacă n'aveți răbdare să așteptați până când ei se hotăresc la lucru. Așteaptă și repetă chiar porunca cu mai multe sfaturi îndemnătoare. Dacă v'au ascultat nu uitați a-i răsplăti printre măngăiere și o mică laudă când se găsește cineva străin în casă. De sunt cam rătuțiosi, în loc de a-l face de rîs la alții, povestiti despre un alt copil bun și ascultător și e cu mai mult folos. Nu făgădui nimic ce nu poți da. Îl faci să nu se mai încreadă în cele spuse de părinti. Vrei să-l faci pe copil să te asculte? Pune-i înainte nevoea și constrînge-l să simtă, însă toate cu iubire. Nu veni beat în casă. Nu injura și nu te certă cu vecinul în fața copiilor, căci întâia ceartă de acest soiu o va începe cu tatăl sau mama lor.

Nu-ți bate joc de cele sfinte și nu cărti împotriva lui Dumnezeu când nu plouă sau când dă prea multă ploaie, căci Dumnezeu ca părinte al tuturor, nu poate face nimic ce nu ne-ar folosi. Dacă înjuri pe Dumnezeu, copilul nu te mai crede că Dumnezeu e așa de mare și puternic și El ne dă toate.

Duceți-vă la biserică și acolo fiți cu frica lui Dumnezeu și cu respect. Luati și copiii, căci și ei se vor încina cu aceeași umilință ca și mama și tatăl. Ear' de mergi la biserică numai de ochii lumii, copilul va petrunde foarte iute în sufletul părinților. Nu vorbi de rău nimic după-ce ai venit dela biserică, ci mulțumește încă odată, închinându-te, că ai ajuns până aici. Întreabă pe copil ce a învățat la școală, căci el simte bucurie să spună ceea-ce știe, și nu vorbi rău de învățător, chiar de ai fi supărat pe el. Nu le spuneți toate povestile cu diavoli, smei, strigoți, căci devin fricoși; nici despre descântece, că au putere să vindece boale și să năucească oamenii nu le spuneți, căci toate acestea sunt superstiții, pedepsite de cătră biserică, ca primejdioase sufletelor tinerimii.

Ceea-ce s'a spus părinților pentru copiii lor se pot spune și învățătorului și preotului, ca tot așa să fie, unul față de copii în școală, ear' altul față de poprenii sei.

La toate acestea un preot care înțelege lucrurile, foarte mult prețuște pentru un sat și chiar și pentru țeară. El e o strajă neadormită la toate întemplierile din comună. Vede, aude și învăță pe săteni ce trebuie să facă, cum să se poarte și cum să crească pe copiii lor. Un preot bun, alină durerile bolnavilor, măngăie suspinele văduvei, îmbărbătează pe muncitor la lucru, căci cine lucrează nici nu bea, nici nu-și ia copii dela școală. Un preot cu frica lui Dumnezeu nu poate să tacă, văzând rău; ci ferește pe săteni de credințe deserte și primejdioase! El mustă, ceartă și îndeamnă la fapte bune, la iubire de neam și țeară! ear' sătenii îl iubesc și nu-i trec peste cuvânt!

P. Dumitru.
Moșoaia

CRONICĂ.

Visitațiune canonica la Rășinari. Duminecă (17 Iunie st. n.) înalt Preasfinția Sa Metropolitul *Ioan Mețianu* va merge în visitațiune canonica la Rășinari. Pentru primirea căt mai strălucită a bunului nostru arhieereu Rășinărenii au făcut mari pregătiri.

Despărțemēntul Sibiu al »Asociațiunii« și-a ținut adunarea generală în Boiu, în 11 l. c. a doua zi de Rosii. Comitetul și membrii din Sibiu au avut o primire strălucită din partea bravilor Boieni. Adunarea s-a ținut în biserică. După terminarea agendelor oficioase a ținut dl *Romul Simu* o instructivă conferență: *Despre însemnatatea bibliotecelor poporale*.

Examen de cuațificătune. La institutul preparandial de fete condus de călugărițele franciscane din Sibiu au depus esamenul de cuațificătune învețătoarească pentru școalele elementare 28 de fete, între cari sunt și 4 Românce: *Eugenia Bardosy*, *Maria și Cornelius Muciul și Aurelia Stoica*, dintre cari 3 sunt cuațificate cu calcul general eminent, iar' una cu calcul foarte bine. Esamenul scripturistic a ținut 3 zile și jum., iar' cel verbal 4 zile. Cel verbal a fost condus de secretarul ministerial Dr. Rudolf Radnay, comisar reg. și de canoniceul capitar din Alba-Iulia Ignat Gergely, comisar episcopal.

„Ardeleana“, după cum află »Bunul Econom«, a cumpărat cu 32.500 fl. hotelul »Széchenyi«, situat în centrul Orăștiei. Prin această nouă acuizitione „Ardeleana“ are acum în Orăștie cele mai de frunte două localuri de hotel.

Din Bucovina. Cetim în »Deșteptarea«, că *Nicu cav. de Flondor*, bun Român ca și fratele seu Iancu, a fost ales membru onorar al societății »Junimea«. — Dr. Victor Liuț, fost mai multeadvocat în Viena, și-a deschis cancelarie advocațială în Rădăuți. D-sa e unicul advocat român în Rădăuți. — Societatea »Junimea« va aranja Duminecă (17 Iunie) o excursiune la Horecea. — D-șoara *Eugenia de Pruncul*, o Româncă bucovineană, a avut onoarea de a face parte din comitetul damelor aristocrate la petrecerea festivă din Augarten (Viena). »Das interessante Blatt« din Viena în nr. 20 aduce portretul d-șoarei Eugenia Pruncul în costum de Tigancă.

Vifore și grindină. În Bonțida zilele trecute a fost mare vifor împreunat cu grindină. Fulgerul a ucis pe lucrătorul G. Enyedi, surprins la sapă. Au rămas de el opt băieți și vîdua. — În Mehala (lângă Timișoara) fulgerul a lovit în turnul bisericii sărbești, rupându-i un colț și deteriorând frontul. — În Vârcz și șepte sate dimprejur a fost puternic vifor și grindină, nimicind de tot holdele și viile. Dela 5 până la 6 ore grindina a căzut fără intrerupere.

Pentru promovarea religiosității în România. Consiliul permanent al instrucțiunii publice din București a înținut ieri ședință, sub președinția dlui Dr. Istrati, ocupându-se cu chestiunea rugăciunilor în școalele primare. S'a hotărît, ca dimineața la intrarea în școală să se zică *Tatăl nostru*, iar' la eșire un cântec religios-pedagogic; după ameza la intrarea în școală se va cânta asemenea un cântec religios-pedagogic, iar' la eșire se va zice rugăciunea *Plinirea tuturor bunățăilor tu ești, Doamne*.

Ilustrate „Popovici“. Deșteptarea din Cernăuți a edat o serie de cărți poștale ilustrate cu portretul deputatului Dr. George Popovici. Aceste frumoase ilustrate s-au vândut rapid mai ales în districtul Câmpulung. În curând va apărea ediția a doua.

Esplosie de spirt. În pivnița fratilor Neumann din Rittberg (Bănat) a explodat o bute de spirt. Spanul L. Czakó și doi lucrători, ocupați în pivniță, au fost aruncați de puterea explosei până afară în gârliciu. Aceasta li-a fost norocul, căci altcum acolo ardeau. Astfel însă au scăpat cu câteva arsuri numai.

Pisică ucigașă. Un locuitor de frunte din comuna Füzes-Ártánd zilele trecute s'a dus la o nuntă cu întreagă familia, lăsând singură acasă, culcată 'n leagăn, o copilă de 13 luni.

Când au sosit acasă dela nuntă, au aflat copilă moartă, grozav sfâșiată și mușcată de un mărtan, care pândia încă și atunci leagănul. Când mama copilăi s'a apropiat de leagăn, mărtanul 'i-a sărit în față și 'i-a infipt în gât ghiarele. Numai cu mare greu au isbutit căsenii să scape, și să ucidă mărtanul. Autoritățile au introdus contra părintilor cercetare.

200 000 pentru un ochiu. Evreul Wilhelm Rosenstein din București într-o zi din anul trecut făcea voiaj cu tramvaiul. Spăriindu-se un cal dela tramvaiu sare și smâncește cupeul, care astfel derailează și 'i-se sparge o fereastră. O țandură de sticlă rânește pe Rosenstein la ochiu, în urma căreia Evreul a orbit de un ochiu. Pentru această pagubă Evreul a dat în judecată societatea tramvaiului, cerând 200.000 de lei despăgușire. Procesul era să se peracteze în săptămâna trecută, dar' din lipsa martorilor s'a amânat pe alt soroc.

Flăcăi demoralizați. În comuna Rakacza din comitatul Abaúj, câțiva flăcăi turmentați au început să horească și să joace în biserică în cursul liturgiei. Preotul a trebuit să sisteză serviciul și împreună cu credincioșii să ese afară din biserică. Contra flăcăilor s'a făcut arătare criminală.

Sărbătoare italiană în București. Colonia italiană din București a sărbătorit Duminecă în sala Coloseului Oppler, aniversarea a 52-a a statului, așcăndătoarea constituției micului Piemont, care apoi a devenit constituția întregei Italie. S'a dat cu această ocazie un banchet, presidat de dl marchiz Beccaria d'Incisa, ministrul Italiei la București. Întregul personal al legației, precum și principali membri ai coloniei italiene au participat la banchet.

Sărbătoare câmpenească în Storojinet. Dl Dr. cav. de Flondor, mare proprietar din Bucovina, a dat Duminecă o frumoasă sărbătoare câmpenească la moșia sa Storojinet. A luat parte la această sărbătoare elita românească a Bucovinei, studenții universitari români din Cernăuți și numeroși tineri romani. Sărbătoarea a avut un caracter de demonstrație națională românească.

„Revista ilustrată“ a preotului I. Baciu din Șoimuș a reapărut la 1 Iunie în extensiune de 2^{1/2} coale. În acest număr redacția face cunoscut, că procesul de agitație intentat contra revistei pentru articolul »Andrei Murășianu«, publicat în nr. 2 din 1898, s'a sistat prin decisul judeului investigător din Cluj nr. 119 ex 1900.

Fulger în școală. În Sânpetru sărbesc din comitatul Torontal săptămâna trecută fiind mare furtună fulgerul a lovit în școală. Băieții s-au înfricat așa de tare, încât abia a succed învățătorului să-i linistească. Mulți dintre ei au leșinat.

Cinstirea sărbătorilor. Protopotorul Dr. Iuliu Balaton din Ó-Becse (comitatul Bacs) a dat ordin tuturor antiștiilor comunale de sub jurisdicția sa, prin care le face atente să nu citeze oamenii la judecăți pe zile de Dumineci și sărbători, ca nu cumva să-i impede dela cercetarea bisericii.

Ucis de porci. Anton Engelmann din Detta, băiat de 14 ani, voind să despartă câțiva grăsunii, cari se puseseră la bătaie, grăsunii au năvălit pe el și trântindu-l jos l-au mușcat în mod cumplit. Dus în spital, a murit între chinuri cumplite.

Rugina holdelor. În ținuturile cele mai roditoare ale Transilvaniei, în comitatele Mureș-Turda, Târnava-mare, Târnava-mică, Turda-Arieș și Alba-Iulia, grânele sunt în mare grad atacate de rugină. Prospectele de recoltă bogată sunt nimicite.

Din jertfele băieței. Scârboasa patimă a băieței, care pe foarte mulți oameni îi duce la nenorocire, zilele trecute a secerat și în Timișoara o jertfă. Lăcătarul Eduard Vendelin de multă beutură a căptățat *delirium tremens* (boala ce face să-i tremure omului toate membrele corpului și la anumite soroace să-l apuce stropșeala) și a murit între chinuri grozave. Au rămas după el trei copilași și soție-sa.

Alteța Sa dl cadet. La sosirea regelui Oscar al Suediei în Paris pentru a cerceta expoziția, îl așteptau la gară ministrii în frunte cu președintul Republicii și mulți de generali și dignitari superiori, iar' afară din gară era mulțimea publicului. Regele a eșit din gară braț la braț cu președintul Loubet și între entuziasmele aclamări ale publicului a mers până la trăsură. Cu deosebire un cadet din școala dela Saint-Cyr se îmbulzea mult să se apropie de regele și striga și el din toate puterile *Vive le roi! Vive Loubet!* Comandanțul gardei președintelui dând cu ochiul de cadet se repede la el și aspru ca un militar îl ia la răspundere cu cuvintele:

— Ce cauți aici, cadet?!

Cadetul se pune în poziție, salută și răspunde:

— Trăiți dle major! Sunt Oscar Bernadotte, nepotul regelui și am venit să întimpin pe moșul meu.

Majorul și-a uitat îndată de subordinația militară și a făcut cadetului un »Salutier« de credeai că se află în fața unui mare general.

Pentru meseriași. Pentru anul 1901 honvezimea țării noastre are lipsă de 12.000 părechi de boconci și 11.000 păpuși usori, și ministrul de honvezi voește să suplinască această lipsă prin munca micilor industriași, pentru a le face și lor ceva câștig. Încălcămintele trebuie trimise la magazinul principal honvezesc din Budapesta până la sfîrșitul lui Martie 1901. Cei cari voesc să facă pe seama honvezimii boconci și păpuși de acestia, au să înainteze cel mult până la 1 Iulie st. n. a. c. ofertă în scris la camera comercială și industrială de al cărei cerc se ține comuna în care își au locuință. Lucrul li-se va plăti cu 4 fl. 85 cr. părechea de boconci și 4 fl. 16 cr. părechea de păpuși usori.

Esamene. În nrul acesta dăm mai multe rapoarte despre esamene, aşa, că ocupând ele locul pe pag. 3 și 4 am fost săliți să punem știrile din lumea mare și un mic raport, după cronică. Rugăm pe onor. nostri cetitori a ne mai trimite asemenea rapoarte, și unde esamenele sunt slabe, căci din aceste se vede înaintarea sau înapoiarea pe terenul școlar. Și bine este să știm cum stăm.

† **Serafin Băian** a răposat la 1 Iunie st. n. în Margini (Bănat), în urma unui morb greu și îndelungat, în etate de 54 ani și s'a înmormântat la 3 Iunie, servind la acul înmormântării domnii preoți: Antoniu Angel din Coșava, Ioan Alexandrescu din Breazova, Partenie Mateiu din Sintești, Ioan Fărăș din Homojdia, Iosif Curuțiu din Petroasa, care a ținut la mormânt o cuvântare aleasă și foarte potrivită.

La înmormântare au mai luat parte inteligenți din loc și jur.

Răposatul a fost un econom căt se poate de harnic. A cedit foile noastre românești; apoi cărți poporale și de istorii românești și nemțești cu multă plăcere, aşa că a putut sta de vorbă cu oricine.

Îl deplâng: Imbreia Băian, ca tată, de (88 ani), Eva Băian, ca soție; Serafin Băian, preot în loc, ca fiu; Maria măr. Ionaș, ca fiică; Simeon Ionaș învățător în loc, ca ginere; Rosa Băian născ. Ionaș, ca noră; Liviu, Cornelius P. Ionaș, ca nepoți; Letitia Băian, ca nepoată și multe alte rudenii.

Nenorocire. Din Satul-nou (Bănat) ni-se scrie, că Dumineacă, în 10 Iunie c. un om s'a urcat în un frăgar, ca să adune frunze pentru vermicile de mătasă și din nebăgare de seamă a căzut din o înălțime de 8 metri și s'a lovit așa de rău, că stă pe moarte. — Stirea aceasta ni-o împărtășește economul Sava Blagojev.

Magazin de bucate s'a întemeiat în toamna trecută în Zgribesti, la care au dăruit mai mulți credincioși parte banii, parte bucate. Asemenea mai mulți poporenii au făcut daruri la sărbătorile Paștilor, pentru înfrumusețarea bisericiei. Vrednici oameni.

Foc din negrijă. În ajunul Rusalilor un mare incendiu a mistuit în Minciul-român 6 case împreună cu tot ce era în jurul lor, apoi școala și o parte din casa parochială și din biserică. Focul s'a escat din negrijă unei femei, care aruncând pe foc cenușa cu jar, s'a aprins gunoiul și dela el casele.

*
Evreilor din România. Apărarea Națională, ziar român antisemit din București, sub titlul »Emigrarea Evreilor« publică următorul vers, care se poate cânta pe aria »Vezi rândunelele se duc«:

Vezi cum Jidanii se tot duc
Numa'n papuci și într'un surtuc;
Să-i duci tu Doamne, pe pustii —
De ce nu vii, de ce nu vii!

E vreme foarte bună-acum,
Să plece Jidovii la drum,
O, Doamne, să ne scapi de ei —
De ce nu vrei, de ce nu vrei!

Si trenul gratis noi 'l-om da,
Cu toții dacă vor pleca.
O, Doamne, dă-le 'n gând de poți
Să plece toți... să plece toți!

Căci țărinele-au pustiit,
Poporu'ntreg 'l-au săracit;
Să-i duci tu, Doamne, pe pustii —
De ce nu vii... de ce nu vii!

Mort pentru fratele seu. Doi copilași ai ferarului Emeric Petrich din Budapesta s'au dus Dumineacă să se scalde într'un braț al Dunării. Cel mai mareșor, în etate cam de 12 ani, începuse deja să se imbrace când a văzut pe frățiorul seu rămas în apă ajungând în vîltoare aproape să se fineze. Jumătate imbrăcat a sărit la el și cu sforțări mari l-a scos până aproape de mal, de unde apoi mititelul a eşit pe uscat singur. Salvatorul vieții lui însă obosită așa de tare, încât nu a mai putut înota până la uscat și s'a inecat.

Petrecerea „Reuniunii

meseriașilor români din Sibiu".

Vrednica »Reuniune a meseriașilor români din Sibiu« ne-a dat din nou prilej să ne bucurăm de progresul, ce mereu îl face. Sub conducerea neobositilor sei conducători, Reuniunea a aranjat în prima zi de Sf. Rosale o bine reușită petrecere în pavilionul grădinii »Herman«.

Corul Reuniunii sub conducerea harnicului învățător *Candid Popa* a cântat cu multă dibăcie cântecele luate în program. Mai ales a plăcut foarte mult frumoasele cântece »Ce faci Ioană?« și »Nu-i dreptate«, de G. Dima. La dorința ascultătorilor corul a trebuit să repeteze aceste cântări.

Bine cântate — dar puțin potrivite pentru producția dată — au fost cântecele »Grădina părintească« și »Dumineacă cea mare«. Cântecul »El R'baa«, pe lângă aceea că după cuprins n'a fost tocmai potrivit, a mai avut nenorocirea să fie și cam slabuș cântat de solistul respectiv.

Ne mănește când vedem, că conducătorii chemați scapă din vedere potrivita alegere a cânteclor și a puterilor de execuțat. Spunem aceste nu din răutate — Doamne ferește — fără cu nădejdea, că la altă ocazie se vor îndrepta astfel de neajunsuri.

Publicul a fost însă plăcut încântat de corurile mixte, la care mai ales drăgălașele coriste ne-au răpit, atât prin cântare, cât și prin infățișarea de tot frumoasă, fiind toate imbrăcate în neînțecutul port românesc.

După producțione voinicii, meseriași au jucat cu multă iscusință frumoasele noastre jocuri naționale »Călușerul« și »Bătuta«. Pentru frumoasele jocuri publicul i-a răsplătit cu aplaște nesfirsite. A urmat apoi șirul celorlalte dansuri. Bine ar fi fost dacă s-ar fi jucat mai puține »Mazure« și mai multe »Ardelene« și »Lugojene«.

Peste tot judecată însă petrecerea a succes destul de bine — laudă comitetului în frunte cu harnicul president Victor Tordășianu, precum și tuturor membrilor activi.

Cu atât mai puțină laudă însă li se cuvine »domnilor« români din Sibiu, care deși se vaietă zilnic că »n'avem meseriași, n'avem neguțători români« — totuși n'au binevoit să ostenească nici acum la petrecerea meseriașilor, n'au binevoit să dea sprințul moral, ce cu dreptul îl aşteaptă meseriașii dela clasa inteligenților-boieri.

Excepție vrednică de laudă au făcut următorii domni, cari au luat parte la petrecere: Ases. N. Cristea cu famili-

lia, ases. M. Voilean cu fam., sec. Dr. E. Cristea, preot militar I. Broju, Ciurcu din Brașov, Macrea din Hunedoara, doamnele Cenariu și Rebega, A. Trif, T. Orlea, Cotot, Vancu, Simu, Tineu, V. C. Osvadă, Rebega etc. Apoi mai mulți voluntari și studenți.

Venitul curat al petrecerii în sumă de 30—40 fl. s'a predat fondului văduvelor și orfanilor de meseriași.

VIII.

DIN LUME.

Răsboiul în Africa-sudică.

Stirile sosite din Africa în zilele din urmă se par a arăta, că Burii, cari în timpul din urmă păreau a fi descurajați, încep de nou a se pune în mișcare. Astfel generalul *Kelly-Kenny*, care se află în Bloemfontein, a depeșat la Capstadt, că în jurul orașului Kroonstadt s'a ivit o oaste de 2000 de a Burilor, cu 6 tunuri campestre; ei au tăiat la Roodeval sîrmele telegrafice.

O altă stire sosită la Capstadt anunță, că o mare ceată de Buri se află în apropiere de Henningspruit. Între America-Station și Roscha au nimicit aproape întreaga cale ferată.

Buller raportează, că Burii s'au retras dinaintea oastei lui, căutându-și poziții mai favorabile spre nord.

Ciocniri mai mici între Englezi și Buri să vestesc din mai multe părți. Cete de Buri luptători se ivesc în mai multe părți, de pe unde mai înainte se retrăseseră.

Oare mișările aceste nu înseamnă începutul luptei guerilla (luptă de hărțială), anunțată de mai nainte de Buri?

Răscoala din China.

Agitația contra străinilor în China ia proporții tot mai mari și numărul Boxerilor se sporește în mod ingrozitor. O stire sosită din Peking la Bruxella anunță, că singur în provinția *Pecili*, (de care se ține și Peking), numărul Boxerilor răsculați trece peste 100 mii. Ei aprind localitățile și nimicesc căile ferate. Astfel au pus mâna pe calea ferată dintre Tiencin și Peking și au nimicit nouă staționă.

Agitația contra străinilor este așa de mare, încât, după-cum anunță o depeșă din *Junansen*, viceregele a declarat, că nu mai e în stare a apăra pe străini. În urma acesteia consulul francăs s'a refugiat în Tonking, dimpreună cu misionarii și cu residentul din Ningce.

În Peking se adună din toate părțile sute de Europeani refugiați din provință, cerând scutul ambasadelor.

Răsculații au rupt sîrmele de telegraf, cari legau Pekingul cu Europa. Astfel de două zile n'au mai SOSIT stiri în Europa despre marile întemplieri, ce se petrec în depărtata China.

S'a vestit, că Rușii vor să intre în Peking, având ei armată mai mare în apropiere. Poate până acum vor fi întrat acolo.

Stirile sosite mai în urmă (Joi) sunt următoarele:

Londra, 11 Iunie n.
Agenției *Reuter* i-se anunță din Peking:

Casa misiunii americane din Tungcioiov a fost aprinsă de Boxeri în 9 I. c. arzând în ea peste 40 de Chinezi creștinăți.

Numărul și îndrăzneala Boxerilor e în creștere, strădele din Peking, în cari se află ambasadele, sunt pline de oameni periculoși.

Bruxella, 11 Iunie n.

Depeșe sosite din Peking vestesc, că 5 mii de soldați ruși cu 10 tunuri sunt în cale spre Peking. Ambasadorii și-au dat învoirea, ca Rușii să intre în Peking, de oare ce situația e foarte gravă. Se afirmă că 4000 de soldați ruși au debărcat pe țerm la Peel-Paiho.

Londra, 11 Iunie n.

Linia telegrafică dintre Peking și Tiencin e stricată; asemenea și linia care leagă Peking-ul cu Europa. În Peking Europeanii au format o trupă voluntară de apărare. Pe străzile orașului circulă cete de haimanale, amenințând pe străini.

Londra, 11 Iunie n.

«Daily Express» e informat din Shanghai, că drumul ferat dintre Tiencin și Peking se restaură sub pază militară. Îndată ce circulația va fi restabilă, vor pleca cu trenul 10.000 de trupe europene mixte la Peking. Răscoala Boxerilor se extinde și în provinția Sarsî și în Niucivang.

Tiencin, 12 Iunie n.

Azi a plecat de aici la Peking al patrlea tren militar cu 213 soldați ruși și 62 francezi și cu trei tunuri. Trupele străine se concentrează la Langfang, în depărtare de 46 miluri dela Peking.

GLUME.

Măcelarul și Tiganul.

Un Tigan cumpăra dela un măcelar carne pe datorie și măcelarul scria totdeauna datoriile pe ușă măcelăriei. Într-o zi vine Tiganul ear' după carne, ear' măcelarul îl întrebă:

— »Culo, dar' până când să mai stea pe ușă carnea aceea neplătită?

— Zău e cam de mult, bade Gavrilă, carne aceea pe ușă, — zise Tiganul, — ia-o și-o aruncă în păcatele pe gunoiu, că se va fi împuștit...

Împărtășită de Teodor Libeg, pedagog.

POSTA REDACȚIEI.

I. M. în Zgrib. La cei ce au dăruit mai mult, pune și cantitatea, ceialalti și însără cu numele. De ce scrii însă așa târziu? — Publicarea e gratis, dar' cu condiție, că să spriginești foaia și să o lătești în popor.

Oarda-de-sus (anonim). Vă plângeti că invățătorul nu-și face datorința și esemnul a fost slab. Se poate, sunt și invățători slabii. Nu putem însă publica, căci scrisoarea nu e îscălită de nimenea.

M. L. în N. Raportul, cu regret, numai în noul viitor, nefiind loc în cel de azi. Pentru promisiune îți mulțumim. Scrie-ne din când în când știri mărunte, întâmplări etc.

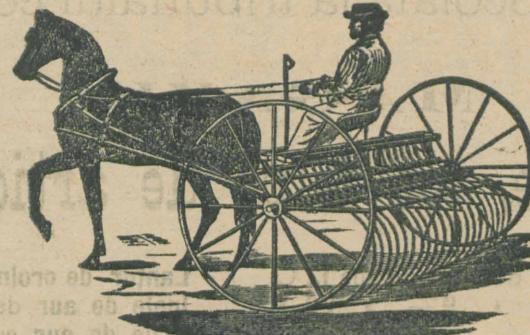
N. O. în Viena (abon. 286). Sunt trei feluri de școale: de stat (cari le susține statul), comunale (susținute de comune) și confesionale (susținute de biserică și credincioși). Nici cele comunale, nici cele confesionale nu se numesc de stat.

I. O. în T. Vașarh. Portretele metr. Șaguna și Șuluțu costă fiecare câte 40 bani (20 cr.) și porto 5 cr. Trimite banii și le vei primi.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Andrei Rieger

Prima fabrică ardeleană de mașine agricole, turnătorie de fier și prăvălie de ferării, în Sibiu.

Pregătește:

Greble de fén

cu și fără jet.

Lucru solid și ieftin.

[28] 1-3

Afără de acestea recomandă p. t. economilor esclente

COASE

din cel mai fin oțel turnat, pe lângă garanță pentru fiecare bucătă

pentru prețul de cor. 1.50 lungimea de 75 cm., 1.60 lung. 80 cm., 1.70

Instrumente de bătut coasa

garnitura cu cor. 1.80 până în 2 cor., asemenea

cualitate garantată.

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman dn vieața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorisată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrații

admirabile, executate după olișouri din Paris.

Prețul :

Editiunea populară: 1 cor. 60 fil. + 10 fil. porto postal.

Editiunea de lux: 2 cor. 40 fil. + 20 fil. porto.

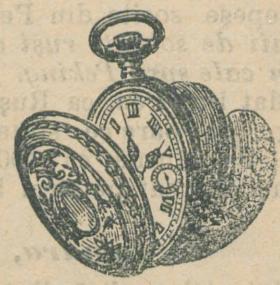
Editiunea de lux compactat: 4 cor. + 20 fil. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Libraria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Popldicit nr. 15.

JULIUS ERÖS

firma împrotocolată la tribunalul comercial r. u.

MAGAZIN

de orolage, juvele, tot felul de articole de aur și argint.

Oroloj de buzunar remontoir-nichel	dela 5.—	până 12 C.
Oroloj de buzunar remontoir-argint	> 9.—	> 20 —
Orolaj de buzunar remontoir veritabil argint-tula, cu părți de aur	> 18.—	> 30 —
Oroloaj pentru dame din aur, veritabil de Genf	> 24.—	> 70 —
Oroloaje pentru domni din aur, veritabil de Genf	> 40.—	> 160 —
Deșteptător de nichel, marcă fină	> 4.—	> 6 —
Oroloaje cu pendul franc., cu resare, în cutii frumoase	> 10.—	> 30 —
Oroloaje cu pendul vieneze cu ponduri	> 28.—	> 70 —
Oroloaje de părete, diferite modele	> 4.—	> 30 —
Lanțuri de gât pentru dame, de aur	> 12.—	> 40 —
Lanțuri de oroloaje pentru dame, de aur	> 18.—	> 60 —

Lanțur de oroloaje pentru d-ni, de aur dela 40.—	până 140 C.
Inele de aur de tot felul	> 4.— > 48 —
Inele de aur cu diamant veritabil	> 12.— > 52 —
Inele de aur cu briliant veritabil	> 24.— > 300 —
Inele de aur cu briliant imitat	> 7.— > 12 —
Cercei de aur de tot felul	> 4.— > 12 —
Cercei de aur cu diamant veritabil	> 13.— > 80 —
Cercei de aur cu briliant veritabil	> 46.— > 500 —
Cercei de aur cu briliant imitat	> 7.— > 12 —
Brățare de aur de tot felul	> 20.— > 40 —
Broșe de aur de tot felul	> 12.— > 40 —
Lanțuri de oroloj și de gât din argint	> 2.— > 8 —
Cercei și inele de argint	> 1.60 — > 4 —
Brățare și broșe de argint	> 160 — > 10 —

Juvaere de tot felul dela 15 cr. (preț de fațon) până la 15 fl., precum și amulete, ju-ju-uri, lanțuri, brățare, medalii broșe, ace de cravată, tabachiere și țigătoare de țigări, tacâmuri, chibritelnice, sugarete, nasturi de manșete etc.

Fiecare obiect de aur sau de argint e examinat și probat din oficiu și pe fiecare bucată se poate vedea exact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloajelor mele. Toate comandele le efectuesc imediat, pe lângă rambursă sau trimitere anticipativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se execută bine și conștientios.

Rugându-mă pentru numeroase binevoitoare comande, semnez cu deosebită stima

JULIUS ERÖS,

Strada Cisnădiei 3. Sibiu. Strada Cisnădiei 3.

(Edificiul «Transilvania»).

[44] 31—52

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie să face atentă p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care căută casse, să binevoească a fi cu atenție în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru ca privindu-le numai pe din afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresor — epanțierate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comună casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco.

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,
fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăclii-mare Nr. 8.

[8] 86—